

สรุปความคิดเห็นจากการประชุมสัมมนาฯรับฟังความคิดเห็น
ต่อการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐
ณ โรงแรม มิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

การประชุมสัมมนาชี้แจงและรับฟังความคิดเห็น
เพื่อประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
วันจันทร์ที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐
ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

รายชื่อผู้เข้าร่วม

ผู้บริหารกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. นายวิจารณ์ สิมาฉายา	ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. นายเสริมยศ สมมัน	รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์	รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. นางสาวจงจิตร นีรนาทเมธิกุล	ผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. นายจตุพร บุรุษพัฒน์	อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๖. นายสุวรรณ นันทศรุต	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๗. นายบรรพต อมราภิบาล	รองอธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๘. นายสุโข อุบลทิพย์	รองเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วิทยากร

๙. ดร. บัณฑิต เศรษฐศิริโรตม์	ประธานคณะอนุกรรมการบูรณาการและขับเคลื่อนการปฏิรูป
เชิงระบบและโครงสร้าง
๑๐. นางสาวศยามล ไกยูรวงศ์	รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

กระทรวงการคลัง

๑๑. นางสาววันทนา ไสสอาด	เศรษฐกรชำนาญการพิเศษ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑๒. นายบัญชา ไชยนา	นิติกร

กระทรวงคมนาคม

๑๓. นางสาวศิรินทรรัตน์ กังสวิวัฒน์	นิติกรชำนาญการพิเศษ

กระทรวงพลังงาน

๑๔. นางสาวแทนวรรณ โตโพธิ์กลาง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

กระทรวงมหาดไทย

๑๕. นางสาวรฐปกาญจน์ พระไชยบุญ	นิติกรปฏิบัติการ

๑๖. นางสาวมนัสนันท์ รัชเวทย์	พนักงานนิติกร

กระทรวงวัฒนธรรม

๑๗. นางสาวอัญชลี ทำนุรัฐ	นิติกรชำนาญการพิเศษ

๑๘. นายนิธิวัฒน์ ศรีสวัสดิ์	นิติกรชำนาญการ

๑๙. นายรัฐติพงษ์ โคตรวงศ์	

กระทรวงอุตสาหกรรม

๒๐. นายวโรศักดิ์ สันติวรารคม นักวิทยาศาสตร์

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒๑. นายวัชรพล พุ่มแก้ว

สำนักงานอัยการสูงสุด

๒๒. นายชัยพร เกริกกุลธร อัยการพิเศษฝ่ายคดีเศรษฐกิจและทรัพยากร

๒๓. นายวีระชัย ตั้งติยะพันธ์ อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด

๒๔. นายปริญญา ฐานะทานต์ไท นิติกรชำนาญการพิเศษ

๒๕. นางปัทมฉวี เดชเดโช นิติกรชำนาญการ

ฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ

๒๖. นางสาวจิระนันท์ ภูตรี นิติกร

ศาลปกครอง

๒๗. นายประพจน์ คล้ายสุบรรณ ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองขอนแก่น

สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

๒๘. นายธนธรธรช ชูจิตร

๒๙. นางสาวสุภาณี ขวัญจันทิก

มูลนิธิสืบนาคะเสถียร

๓๐. นางสาวชฎาภรณ์ ศรีใส

มูลนิธิชุมชนไทย

๓๑. นางสาวปณิตา ทศศิริ

สมัชชาองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๓๒. นายเดโช ไชยวัน รองประกอบสมัชชาฯ

๓๓. นางสาวภรภัทร พิมมา ผู้อำนวยการสมัชชาฯ

มูลนิธิสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย

๓๔. ศาสตราจารย์ ดร. เผดิมศักดิ์ จาระพันธ์

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓๕. นางสาวเกศินี แก้วเจริญ เจ้าหน้าที่ข้อมูลและนักวิจัย

มูลนิธิพัฒนาสิ่งแวดล้อมเชิงเทรา

๓๖. นายยศศักดิ์ กาญจนสาขา

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.)

๓๗. คุณอภิภพ พิงชาญชัยกุล รองประธานกลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก

๓๘. นายสมชาย มุ้ยจิ้น ผู้จัดการ

๓๙. นายสินชัย เทียนศิริ ผู้อำนวยการสถาบันจัดการบรรจุภัณฑ์และรีไซเคิลเพื่อสิ่งแวดล้อม

๔๐. นางสาวจรรยา คันชนะเงิน ผู้จัดการแผนกสถาบันจัดการบรรจุภัณฑ์และรีไซเคิลเพื่อสิ่งแวดล้อม

๔๑. นางสาวระวี คุณธนกาญจน์ ผู้ชำนาญการเทคนิค ๒

๔๒. นายองอาจ พงศ์กิจวรสิน กลุ่มยานยนต์

สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

๔๓. นายบัณฑิต วงศ์สีลโชติ

สมาคมอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ไทย

๔๔. นายยุทธพล ใจดี

บริษัทกฎหมาย เอสซีจี จำกัด

๔๕. นายประสงค์ พูนสินชูสกุล

๔๖. นาง ช.พัชญา อาสนจินดา

๔๗. นางสาววรรณ อารีวิทยาเลิศ

SCG Packaging

๔๘. คุณสุวรรณี เทวินบุรานวงศ์

SCG Chemical

๔๙. นางสาวชุติมา ฉันท์พลากร

A.P. Honda

๕๐. อุษา (ไม่ปรากฏนามสกุล)

Hinomoto Manufacturing

๕๑. นางสาวศศิธร ปทุมแสงทอง

๕๒. นายไพศาล ทุ่งมีผล

Tripetch Isuzu

๕๓. นางสาวปติญา ธีธชนพัฑ

บริษัท กระจกไทยอาซาฮี จำกัด (มหาชน)

๕๔. คุณนิตยา จันทร์อำภากุล

บริษัท โกลว์ พลังงาน จำกัด (มหาชน)

๕๕. นางสาวอริศรา นาประดิษฐ์

บริษัท ซูซูกิ มอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด

๕๖. คุณสุลัษณา สิลาวาณิชย์

๕๗. คุณนิตา สมนี้ก

บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด

๕๘. คุณพรณี หล่อดำรงเกียรติ

บริษัท ไทยเอ็นไวรอนเมนท์ จำกัด

๕๙. คุณชจรวิทย์ มูลตา

บริษัท นิสสัน มอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด

๖๐. นางสาวสาธิตา ปัทมพงศา

๖๑. นายครรชิต ไชยสุโพธิ์

บริษัท เนเซอร์ล โอเปอเรชั่น จำกัด

๖๒. นางสาวธนาวรรณ อินต๊ะ

๖๓. นางสาวรัชดาวรรณ จันเหลือง

ประธานคณะกรรมการ

Head of Legal Affairs & Litigation

Assistant Manager

หัวหน้าแผนกสิ่งแวดล้อม

เจ้าหน้าที่แผนกรัฐสัมพันธ์

ผู้จัดการสิ่งแวดล้อม

เจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อม

วิศวกร

นักวิชาการสิ่งแวดล้อม

ผู้จัดการ

ผู้จัดการทั่วไป

นักวิชาการสิ่งแวดล้อม

นักวิชาการสิ่งแวดล้อม

บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน)

๖๔. นางสาวนารี เสกสรร

๖๕. นายทองพิทักษ์ อ้นจันทร์

๖๖. นายพีรพัฒน์ คล้ายสุวรรณ

บริษัท เบตเตอร์ เวสต์ แคร้ จำกัด

๖๗. นางปวีณา เจริญ

บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)

๖๘. นายอชิษฐ์ ชีรภัทรสกุล Team Leader

๖๙. นางธนาวดี คุณทอง นักวิชาการสิ่งแวดล้อม

บริษัท มาร์เบล็กซ์ จำกัด

๗๐. คุณคณิต ม่วงศิริ ผู้จัดการฝ่ายพัฒนาธุรกิจ

บริษัท แอร์เซฟ จำกัด

๗๑. นางมีนา พิทยโสภณกิจ

บริษัท ยูนิไทยชิปยาร์ด แอนเอนจิเนียริง จำกัด

๗๒. นายสมชัย เปลี่ยนใจสุข

ผู้จัดการอาวุโสแผนกรับรองคุณภาพและสิ่งแวดล้อม

บริษัท ทินอ่อน จำกัด

๗๓. นายปรีชา เรืองมาศ

กรรมการผู้จัดการ

๗๔. นายมังกร ขจรเดชะ

รองกรรมการผู้จัดการ

บริษัท เอสซีจีซีเมนต์ - ผลิตภัณฑ์ก่อสร้าง จำกัด

๗๕. นายจิรภัทร ศุภธีรสกุล

นักวิชาการอาวุโส

๗๖. นางสาวภัศราภรณ์ เลาทะโชติ

นักวิชาการสิ่งแวดล้อม

บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)

๗๗. คุณวิชัย ปิยพรธนา

ผู้เชี่ยวชาญส่วนบริหารสิ่งแวดล้อมและโครงการเพื่อความยั่งยืน

บริษัท เอสซีจี เคมิคอลส์ จำกัด

๗๘. คุณชนพรธรณ อินแดง

Enviromental Specialist

STP & I Public Company Limited

๗๙. นายอิศเรศ เจริญพงศ์

วิศวกรอาวุโส

Technical and Enhance SHE/หน่วยงานบริการสิ่งแวดล้อม

๘๐. นายพลภัฏฐ์ จิตสัมพันธ์เวช

Division Manager

Covestro Co,LTD

๘๑. กุลธิดา เจริญสวัสดิ์

บจก. เอ็นไวร์ไซน์ (Consultant)

๘๒. นางเรณู ศรีสมุทร

สำนักงานคณะกรรมการองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

๘๓. นายพรรัชชัย วนานุเวชพงศ์

เลขาธิการ กออสส.

๘๔. ร.ต.อ. วิธท์ สุวรรณทัต

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ

๘๕. นายเก่งกาจ โชติชนญาณธร

นักวิชาการ

๘๖. นางสาวอรรฉรรณ แก้วโพธิ์คา

เจ้าหน้าที่ กออสส.

๘๗. นางสาวปณณชล ชัตติสร

ผู้อำนวยการสำนักประชาสัมพันธ์

นักวิชาการอิสระ

๘๘. คุณวัชระ พันธุ์นราวิกิจ

สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย (คปก.)

๘๙. คุณณัฏกานัญญา สุตติพันธ์วิหาร

นักวิชาการอิสระด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

๙๐. คุณวรพงศ์ ตั้งอิทธิพลากร

อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

๙๑. นายสนธิ คชวัฒน์

อาจารย์มหาวิทยาลัย ชมรมที่ปรึกษาสิ่งแวดล้อมไทย

๙๒. ม.ล. วัลย์วิภา จรุงโรจน์ บุรุษรัตนพันธ์ นักวิชาการอิสระ

๙๓. รศ.ดร.เรณู เวชรัชต์พิมล

ข้าราชการเกษียณ (มหาวิทยาลัยศิลปากร)

ประชาชน/บุคคลทั่วไป

๙๔. นายพงศ์พิช สุธาภรณ์

นักศึกษาปริญญาโท

๙๕. นางสาวจันทกานต์ รักษาบุญ

นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๙๖. นางสาวพารวย อภิรักษ์วนาลี

นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๙๗. คุณณิชามล จารุคะรุท

๙๘. นายปริญญา (ไม่ปรากฏนามสกุล)

๙๙. นางสาวไอลยา อัลอารีย์

๑๐๐. นายวรินทร์ ไวกงศ์ดี

๑๐๑. ปิยพรรณ ยังเทียน

๑๐๒. แทนมณี สัมพันธ์

๑๐๓. นางวันเพ็ญ ใจจงรัก

๑๐๔. นายเบญจพล อินทรศรี

๑๐๕. อิสระ (ไม่ปรากฏนามสกุล)

๑๐๖. พจนีย์ พักทอง

๑๐๗. นางสาวทัตตยา ปัทมา

๑๐๘. นายธนาวุฒิ วงษ์ทองดี

๑๐๙. นางสาวสาริยา เอี้ยวสุขสันต์

๑๑๐. นายอภิสิทธิ์ แสงคำ

๑๑๑. นางสาวจรีภรณ์ พริกสุวรรณ

๑๑๒. นางสาวณัฐนิชา กิจลิพาพร

๑๑๓. นางสาวปารวีย์ ขำเจริญ

สื่อมวลชน

๑๑๔. อรรฉรรณ วงศาโรจน์

NBT

๑๑๕. พงศ์เมธ ล่องแข่ง

Thai PBS News

๑๑๖. ธนวินท์ สุขุมานันท์

NBT WORLD

๑๑๗. จารุวัฒน์ ราชโลหะ

Thai PBS

๑๑๘. นายวุฒิกร จันทร์มณี

Thai PBS

๑๑๙. นายวีรทัศน์ อิงคภัทรางกูร

Green News

กรมควบคุมมลพิษ

๑๒๐. นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์
๑๒๑. นายกิติพัฒน์ ลำสัน
๑๒๒. นางสาวเบญจวรรณ โชคชัยโพธิ์ตระกูล
๑๒๓. นายเสกสรร แสงดาว
๑๒๔. นางสาวนิตยา ไชยสะอาด
๑๒๕. นางสาวพิจิตรา เกียรติไกรรัตน์
๑๒๖. นางสาวชมพูนุช โชติตานนท์
๑๒๗. นางสาวยลดา ไยประยูร
๑๒๘. นางสาวมานวิภา กุศล
๑๒๙. นางสาววาสนา แจ่มประจักษ์
๑๓๐. นางสินีนานา ปรีชามาตย์
๑๓๑. นางปณิตา ลีลพวง กินเพงทอง
๑๓๒. นางลลนา เปล่งเสียง
๑๓๓. นางสาววัลภา จุฬารัตน
๑๓๔. นางสาวทิพย์ธีรา รัมมณีย์
๑๓๕. นางสาวสุทธิสาร ดำรงค์เผ่า
๑๓๖. นายสุทิพรหม ทองธรรมชาติ
๑๓๗. นายสิทธิศักดิ์ มาสิงบุญ
๑๓๘. นางสาวพิมพ์พนิต บุญนำ
๑๓๙. นางสาวจิตาภัทร พิสุทธิ์อำภา

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๔๐. นางสาวภา วิทยุธีระนันท์
๑๔๑. นางพรทิพย์ จัยสิน
๑๔๒. นางสาวสุวลักษณ์ จุสวัสต์ดี
๑๔๓. นางพรรณนิภา สืบสิงห์
๑๔๔. นางสาววิรัชญา สงวนเสริมศรี
๑๔๕. นายทิจากร หอมหวล
๑๔๖. นายพิชา มูลศิริ

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๑๔๗. นายวัฒน์ ทาบีงภาพ
๑๔๘. นายดำรงศักดิ์ จันทร์วิไล
๑๔๙. นางสาวอุมา ศรีสุข
๑๕๐. นายอุดม พิสุทธิ์อำภา
๑๕๑. นายจำลอง ชะนะมณี
๑๕๒. นางสาวชาติยา เชื้อชาติ

- ผู้อำนวยการกองนิติการ
- นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
- นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
- นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
- นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
- นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
- นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
- นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
- นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
- นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
- นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ
- นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ
- นิติกรชำนาญการ
- นิติกรปฏิบัติการ
- นิติกรปฏิบัติการ
- นิติกร
- นิติกร
- นิติกร

- รักษาการผู้อำนวยการกองพัฒนาระบบการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
- นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
- นิติกรชำนาญการ
- นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

- นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
- นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
- นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
- นิติกรชำนาญการ
- นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ
- นิติกร

สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๕๓. นายเรือง จันทรมหเสถียร	คณะทำงานรอง ปกท.ทส. (เสริมยศฯ)
๑๕๔. นายวิศาล ทฤษฎีคุณ	นิติกรชำนาญการพิเศษ รักษาในตำแหน่งนิติกรเชี่ยวชาญ
๑๕๕. นางสาววิศนี วัฒนวิชากรกิจ	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๑๕๖. นางสาวชนิดาภา บุญญาลัย	นิติกรชำนาญการ
๑๕๗. นางปวีณา พจน์สมพงษ์	นิติกรปฏิบัติการ
๑๕๘. นายเอกมล คงจันทร์	นิติกรปฏิบัติการ
๑๕๙. นางนางสาววิยาดา กันยาลัง	นิติกรปฏิบัติการ
๑๖๐. นางสาวแวนวิริยา สร้างตนเอง	นิติกรปฏิบัติการ
๑๖๑. นายณพวุฒิ ประวัตติ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ
๑๖๒. นางสาวรัชฎา ชินพันธ์	นิติกร
๑๖๓. นายมาโนช อ่อนพร้อม	นิติกร
๑๖๔. ว่าที่ ร.ต. กฤตพิพัฒน์ รักสัตย์	นิติกร
๑๖๕. นางสาวสุชานันท์ พิรัชวิสุทธิ์	นิติกร
๑๖๖. นางสาวบัณฑิตา ไทยपाल	นิติกร
๑๖๗. นางสาวกมลชนก นาจรัส	นิติกร
๑๖๘. นางสาวศิริมา สีนมาก	นิติกร
๑๖๙. นางสาวกาญจนา อินทร์สวัสดิ์	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
๑๗๐. นางสาวพัฒนิตา สมหนองบัว	เจ้าพนักงานธุรการ
๑๗๑. นางสาวธัญพร ชัยวัน	เจ้าพนักงานธุรการ
๑๗๒. นางสาวปรียาภรณ์ เกราะแก้ว	
๑๗๓. นายศุภชัย ภู่งาม	
๑๗๔. นายระจิตร หมอนอรุณ	
๑๗๕. นายยอดชาย ไวยเนตร	
๑๗๖. นางสาวชลธิชา ดาวกระจ่าง	
๑๗๗. นางสาวสุวรรณี รักเหลือ	
๑๗๘. นางสาวฉัตรแก้ว ยิ่งศักดิ์มลคล	
๑๗๙. นายศุภัช ปัตตพัฒน์	
๑๘๐. นางสาวอพิญญา นิลภูมิ	

โครงการประชุมสัมมนาประชุมสัมมนาชี้แจงและรับฟังความคิดเห็นเพื่อประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ วันจันทร์ที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๓๐ น. ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร จัดขึ้นเพื่อชี้แจงและรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. และรับข้อคิดเห็นเพื่อหารือร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในชั้นตรวพิจารณาร่างกฎหมายอีกครั้ง เพื่อให้การเสนอร่างพระราชบัญญัติได้ประเด็นครบถ้วนต่อไป โดยมีผู้เข้าร่วมโครงการ ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง องค์กรอาสาสมัครเอกชน ผู้ประกอบการและภาคเอกชน นักวิชาการอิสระ ภาคประชาชน และ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมควบคุมมลพิษ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) รวมทั้งสิ้น ๑๘๐ คน

สรุปประเด็นการประชุม ได้ดังนี้

๑. การดำเนินการที่ผ่านมาของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เนื่องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติให้ ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้นำร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม www.mnre.go.th และได้ดำเนินการรวบรวมข้อคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. และจัดทำคำชี้แจงตามหลักเกณฑ์การตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist) ตามแนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้งนี้ ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็น การวิเคราะห์และคำชี้แจงตามหลักเกณฑ์การตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติฯ เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยแล้ว

๒.สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้นำข้อคิดเห็น ข้อคัดค้าน ตลอดจนข้อเสนอแนะมาพิจารณาและปรับปรุงแก้ไข และจัดทำร่างพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. แบ่งเป็น ๘ หมวด บทเฉพาะกาล จำนวน ๑๒๒ มาตรา ดังนี้

๒.๑ ขอบเขตการใช้บังคับของกฎหมาย ให้ขยายไปถึงเขตเศรษฐกิจจำเพาะ เขตไหล่ทวีป และทะเลหลวง

๒.๒ การขึ้นทะเบียนบุคคลเพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชน ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้ปรับปรุงให้ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม รับขึ้นทะเบียนให้กับสมาชิกขององค์กรชุมชน อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน หรือบุคคลซึ่งมีความสนใจในการทำงานด้านการอนุรักษ์ การสงวน การคุ้มครอง และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ การสงวน การคุ้มครอง และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และนิติบุคคล คณะบุคคล หรือองค์กรชุมชนที่มีวัตถุประสงค์หรือกิจกรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับการอนุรักษ์ การสงวน การคุ้มครอง หรือการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีสิทธิขึ้นทะเบียนเป็นองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของชุมชน

๒.๓ การแก้ไขปัญหาการรั่วไหลหรือการแพร่กระจายของมลพิษ กรณีที่มี เหตุฉุกเฉินหรือภัยอันตรายต่อสาธารณสุขอันเนื่องมาจากภาวะมลพิษที่เกิดจากการรั่วไหลหรือการแพร่กระจาย ของมลพิษอย่างร้ายแรง ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใดกระทำการเพื่อควบคุม ระวัง หรือบรรเทาผลร้ายจากอันตรายและความเสียหายที่เกิดขึ้น หรือมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติ ราชการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ให้คำสั่งมีผลใช้บังคับนับแต่วันที่ออกคำสั่ง และให้ดำเนินการประกาศคำสั่งดังกล่าวใน ราชกิจจานุเบกษาโดยมิชักช้า

๒.๔ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กำหนดให้มีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ โดยมีอำนาจหน้าที่เสนอนโยบายการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

๒.๕ กองทุนสิ่งแวดล้อม ปรับปรุงให้จัดตั้งกองทุนสิ่งแวดล้อมขึ้นในกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับปรุงวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกองทุนให้กว้างขึ้น เพื่อให้สามารถใช้ เงินกองทุนสิ่งแวดล้อมไปดำเนินการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมหลายด้าน ปรับปรุงแหล่งที่มาของ เงินกองทุนให้กว้างขึ้น และปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการใช้จ่ายเงินของกองทุนให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ใน ปัจจุบัน เพื่อให้กลไกการใช้เงินของกองทุนสิ่งแวดล้อมในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถ ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒.๖ มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม อันได้แก่ น้ำ อากาศ เสียงและความสั่นสะเทือน ดิน ตะกอนดิน และสิ่งแวดล้อม ในเรื่องอื่น ๆ เพื่อเป็นเกณฑ์ทั่วไปสำหรับคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยจะกำหนดให้แตกต่างกันตามสภาพแวดล้อม หรือการใช้ประโยชน์ในแต่ละพื้นที่ก็ได้ รวมทั้งต้องเปิดโอกาสให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนด มาตรฐาน

๒.๗ การวางแผนจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ผู้ว่าราชการ จังหวัดทุกจังหวัดต้องจัดทำแผนจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเสนอคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติและให้นำแผนที่ได้รับความเห็นชอบไปรวมกับแผนพัฒนาจังหวัด ในกรณีที่มีความ จำเป็นต้องขอรับการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินเพื่อดำเนินการตามแผนจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณา และให้นำไปผนวกไว้ในแผนปฏิบัตินโยบาย ประจำปีของจังหวัด โดยให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของส่วนราชการที่เสนอคำขอของงบประมาณ มีหน้าที่ในการยื่น งบประมาณประจำปีตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

๒.๘ เขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม แบ่งออกเป็นสองลักษณะ ดังนี้ “เขตพื้นที่คุ้มครอง สิ่งแวดล้อม” และ “เขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม” เพื่อคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟู สิ่งแวดล้อมในบริเวณนั้น โดยก่อนออกกฎกระทรวงหรือประกาศดังกล่าว กำหนดให้รัฐมนตรีต้องเปิดโอกาสให้ ประชาชนมีส่วนร่วมด้วย รวมทั้งกำหนดเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐที่รัฐมนตรีจะดำเนินการแต่งตั้งเป็นพนักงาน เจ้าหน้าที่เพื่อตรวจสอบและควบคุมด้วย

๒.๙ การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม กำหนดประเภทและ ขนาดของโครงการหรือกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรืออาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพ สิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม อย่างรุนแรง ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และต้องกำหนดให้มีกระบวนการรับฟัง ความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียด้วย เพื่อดำเนินการสอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๕๘

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยให้แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

และได้เพิ่มเติมหลักการเรื่องระยะเวลาที่สามารถนำไปใช้ประกอบการพิจารณาอนุญาตได้ภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจุบันและสอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมในช่วงเวลานั้นๆ รวมทั้ง กำหนดให้สามารถมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้เพื่อรองรับกรณีที่มีการกระจายอำนาจในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้แก่จังหวัด

กำหนดเพิ่มเติมโดยให้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าของโครงการหรือกิจกรรมที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีหรือได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมาย จัดทำรายงานการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เสนอเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายและสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สามารถติดตามตรวจสอบได้ และเพิ่มโทษปรับสำหรับผู้ดำเนินการก่อสร้างหรือดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่จะต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมก่อนการเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

๒.๑๐ คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ให้มีคณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจหน้าที่เพื่อควบคุมแก้ไขปัญหามลพิษตามนโยบายหรือที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

๒.๑๑ การควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด ให้กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด โดยให้ยกเว้น ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องมีการควบคุมและประเภทของแหล่งกำเนิดจะต้องจัดทำรายงานในการระบายหรือปล่อยมลพิษ และหลักเกณฑ์ในการจัดทำรายงานในการระบายหรือปล่อยมลพิษหากมีกฎหมายอื่นบัญญัติให้ดำเนินการในเรื่องนี้ไว้

๒.๑๒ การควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษ ได้ปรับปรุงแก้ไขหลักการของผู้รับจ้างให้บริการและผู้ควบคุม ดังต่อไปนี้ ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้รับขึ้นทะเบียนผู้รับจ้างให้บริการ โดยให้ผู้ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนมีสิทธิได้รับการส่งเสริมทางการเงินจากกองทุนสิ่งแวดล้อมหรือเงินอุดหนุน เพื่อจูงใจให้เข้ามาเป็นผู้รับจ้างให้บริการเพิ่มขึ้นด้วย และให้ผู้ควบคุมต้องได้รับใบอนุญาตเว้นแต่เป็นผู้ควบคุมตามกฎหมายอื่น โดยทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมเฉพาะแต่แหล่งกำเนิดมลพิษที่ประกาศให้ต้องมีผู้ควบคุมเท่านั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมและต้องมีผู้ควบคุม

๒.๑๓ เขตควบคุมมลพิษ โดยเพิ่มเติมให้สามารถทบทวนความจำเป็นในการกำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตควบคุมมลพิษ อย่างน้อยทุก ๕ ปี และสามารถยกเลิกหรือแก้ไขปรับปรุงประกาศให้เหมาะสมได้

๒.๑๔ การตรวจสอบและควบคุม ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

๒.๑๕ ค่าบริการในการให้บริการระบบบำบัดหรือกำจัดมลพิษของหน่วยงานของรัฐ กำหนดอัตราค่าบริการระบบบำบัดหรือกำจัดมลพิษในท้องที่ที่ใช้เงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมก่อสร้างระบบฯ

๒.๑๖ เพิ่มหลักการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการปล่อยมลพิษ โดยกำหนดโครงการหรือกิจกรรมที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมในการปล่อยมลพิษ

๒.๑๗ มาตรการส่งเสริม ให้สิทธิได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมในการปล่อยมลพิษ หรือได้รับเงินอุดหนุนในการดำเนินงานจากกองทุนสิ่งแวดล้อม สำหรับโครงการที่มีลักษณะส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือใช้วัตถุดิบหรือกระบวนการผลิตที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๒.๑๘ ความรับผิดทางแพ่ง เพิ่มเติมหลักการชดเชยค่าเสียหายเชิงลงโทษ (Punitive Damage) กรณีที่เกิดความเสียหายแก่รัฐ โดยเพิ่มเติมเรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือความหลากหลายทางชีวภาพด้วย และกำหนดอัตราการชดเชยค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายไม่เกิน ๒ เท่าของค่าเสียหายที่แท้จริง และเพิ่มหลักการให้พนักงานอัยการดำเนินคดีแทนผู้เสียหายกับเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ในกรณีที่การดำเนินคดีนั้นเป็นประโยชน์แก่ประชาชนโดยส่วนรวม

๒.๑๙ คณะกรรมการเปรียบเทียบ เพื่อทำหน้าที่เปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

๓. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอของผู้เข้าร่วมสัมมนา ต่อร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ สรุปประเด็นได้ดังนี้

๓.๑ ขอให้เพิ่มเติมคำนิยามคำว่า “ก๊าซเรือนกระจก” เพราะเป็นมลพิษที่ทำลายสิ่งแวดล้อม และคำว่า “วัตถุดิบอันตราย” เพื่อให้ครอบคลุมความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อม ในร่างมาตรา ๔

๓.๒ ควรกำหนดให้มีการกำหนดมาตรฐานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในร่างมาตรา ๔๐

๓.๓ ควรมีมาตรการหรือกลไกในการสนับสนุนการดำเนินการของอาสาสมัครด้านสิ่งแวดล้อม องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม องค์กรชุมชน รวมทั้งบุคคลที่จะเปิดให้ขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่จะเข้ามาทำหน้าที่ช่วยเหลือการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้ เพื่อให้การดำเนินการต่าง ๆ เป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือสามารถบูรณาการการทำงานร่วมกันได้

๓.๔ ควรกำหนดให้มีคณะกรรมการระดับจังหวัด เช่น คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมจังหวัด หรืออนุกรรมการสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เพื่อพิจารณาการดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เพื่อสนับสนุน

๓.๕ การจัดทำแผนจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ควรพิจารณาให้สอดคล้องกับระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัด และการให้แผนปฏิบัติการเพื่อจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ที่ให้นำไปรวมไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด น่าจะเป็นในรูปแบบของโครงการหรือกิจกรรมมากกว่า ไม่น่าจะเป็นการนำแผนหนึ่งเข้าไปบรรจุในแผนหนึ่ง และควรกำหนดให้มีการจัดทำระดับภาคเพิ่มเติม เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดให้สอดคล้องเชื่อมโยงและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

๓.๖ ควรกำหนดให้นำมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมไปใช้ในเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทุกข้อ แทนการกำหนดเพียงบางมาตรการในปัจจุบัน เพื่อให้การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่นั้นมีประสิทธิภาพ

๓.๗ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ได้แก่

- (๑) การประกาศกำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ เห็นว่ามีขอบเขตที่กว้างกว่าที่กำหนดไว้ เช่น การประกาศกำหนดเขตอุทยานแห่งชาติ เข้าข่ายเป็นการดำเนินการตามที่กำหนดในมาตรา ๕๘ ตามรัฐธรรมนูญหรือไม่
- (๒) การควบคุมผู้เชี่ยวชาญและเจ้าหน้าที่ผู้ร่วมจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม นอกเหนือจากการควบคุมนิติบุคคล และผู้ชำนาญการในปัจจุบัน
- (๓) ควรใช้ระบบการดำเนินการที่เป็นอิสระ ระหว่างผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมกับเจ้าของโครงการ และการขึ้นทะเบียนต้องเปิดช่องให้สอดคล้องกับกฎหมายวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย
- (๔) การกำหนดระยะเวลาในการแก้ไขรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ไขปัญหาความล่าช้า
- (๕) การดำเนินงานในเรื่องการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้มีการปฏิบัติอย่างจริงจัง และมีกลไก กำกับ ลงโทษ หน่วยงานทั้งรัฐและเอกชน ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรการในกรณีต่าง ๆ เช่น กรณีหน่วยงานของรัฐที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรการฯ จะดำเนินการอย่างไร แม้ว่าจะมีการนำเสนอหน่วยงานดังกล่าวต่อที่ประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ก็ยังไม่มีดำเนินการ หรือกรณีเจ้าของโครงการหรือกิจการที่ไม่ดำเนินการตามมาตรการฯ และหน่วยงานอนุมัติอนุญาต ก็ไม่ได้กำกับดูแล กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะดำเนินการอย่างไร และสามารถมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดหรือสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เข้ามาช่วยดำเนินการติดตามตรวจสอบได้หรือไม่
- (๖) ควรกำหนดมาตรการลงโทษ กรณีไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม
- (๗) ให้มีคณะกรรมการกำกับการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมระดับพื้นที่ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการดำเนินโครงการที่เกิดผลกระทบในพื้นที่นั้น ๆ ก่อนนำเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และให้มีภาคประชาชนในพื้นที่เข้าร่วมด้วย เพื่อให้เกิดการยอมรับที่จะให้มีโครงการในพื้นที่ดังกล่าวและป้องกันปัญหาการร้องเรียน
- (๘) การพัฒนาฐานข้อมูลรายงาน/ผลการปฏิบัติตามมาตรการ และการเผยแพร่ต่อสาธารณะ
- (๙) เสนอให้ตัดข้อความในวรรคท้ายของมาตรา ๕๓ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๙/๒๕๕๙ ออก
- (๑๐) กำหนดให้มีมาตรการเยียวยาผลกระทบ โดยนำหลักการวางเงินประกัน มาใช้
- (๑๑) ควรเพิ่มความสำคัญกับผลกระทบทางสังคม (SIA : Social Impact Assessment) ในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(๑๒) ควรกำหนดให้มีการเชื่อมโยง SEA (Strategic Environmental Assessment) และ EIA (Environmental Impact Assessment) ในร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.

๓.๘ เขตควบคุมมลพิษ ควรให้กรมควบคุมมลพิษมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษ หรือมีอำนาจเข้าดำเนินการกรณีที่ท้องถิ่นทำไม่ได้

๓.๙ แหล่งกำเนิดมลพิษต่างๆ ควรกำหนดให้มีประกันความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นวงเงินที่เป็นการยืนยันว่าจะสามารถชดเชยความเสียหายทางสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างเพียงพอ

๓.๑๐ การดำเนินคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องคดีอาญา ในความผิดฐานบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลาย ทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ หรือก่อให้เกิดมลพิษอันมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัตินี้ ควรกำหนดให้พนักงานอัยการการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และสามารถยื่นคำขอท้ายฟ้องเพื่อเรียกค่าเสียหายไปในคราวเดียวกัน เทียบเคียงบทบัญญัติที่กำหนดในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙

๓.๑๑ ควรกำหนดให้ภาครัฐมีการดำเนินการในเรื่อง emission factor

๓.๑๒ มาตรการส่งเสริม ควรบูรณาการร่วมกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

๓.๑๓ ร่างกฎหมายฉบับนี้ขาดบทบัญญัติว่าด้วยผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ต้องเป็นผู้พิสูจน์ว่าตนไม่ได้ทำให้มลพิษปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อม การควบคุมมลพิษทั้งในเชิงความเข้มข้น และปริมาณการปล่อยรวม ตลอดจนการกำหนดมาตรฐานการปล่อยมลพิษที่ต้องคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่

๓.๑๔ ปฏิรูปกองทุนสิ่งแวดล้อม ให้เป็นกองทุนที่อิสระ ทำงานในเชิงรุก ป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างรวดเร็ว รวมทั้งให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ และกฎหมายแก่ประชาชนตามหลักการป้องกันไว้ก่อนและการเยียวยาอย่างเป็นธรรมและไม่ชักช้าตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด

๓.๑๕ ข้อเสนอแนะอื่นๆ

(๑) การแก้ไขร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. มีการแก้ไขเพิ่มเติมเพียงเล็กน้อย ยังไม่นำไปสู่การปฏิรูปเชิงระบบ และยังมีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๖๐ โดยเฉพาะมาตรา ๔๓ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘

(๒) ควรบัญญัติเพิ่มเติมหลักการความยุติธรรมสิ่งแวดล้อมให้ชัดเจน

คำชี้แจงของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ต่อความเห็นประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ....
จากการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นฯ เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐
ณ โรงแรม มิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

ความเห็น	คำชี้แจงของ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.)
(๑) ขอให้เพิ่มเติมคำนิยามคำว่า “ก๊าซเรือนกระจก” เพราะเป็นมลพิษที่ทำลายสิ่งแวดล้อม และคำว่า “วัตถุอันตราย” เพื่อให้ครอบคลุมความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อม และควรกำหนดให้มีการกำหนดมาตรฐานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในร่างมาตรา ๔๐	เห็นควรให้คงตามร่าง เนื่องจากมีความหมายที่ชัดเจนอยู่แล้ว
(๒) ควรมีมาตรการหรือกลไกในการสนับสนุนการดำเนินการของอาสาสมัครด้านสิ่งแวดล้อม องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม องค์กรชุมชน รวมทั้งบุคคลที่จะเปิดให้ขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่จะเข้ามาทำหน้าที่ช่วยเหลือการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้ เพื่อให้การดำเนินการต่าง ๆ เป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือสามารถบูรณาการการทำงานร่วมกันได้	รับข้อเสนอแนะดังกล่าว
(๓) ควรกำหนดให้มีคณะกรรมการระดับจังหวัด เช่น คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมจังหวัด หรืออนุกรรมการสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เพื่อพิจารณาการดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เพื่อสนับสนุน	คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นคณะกรรมการระดับนโยบายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ทำหน้าที่เสนอแนะนโยบาย แผน และมาตรการในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานเกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ ซึ่งรวมถึงจังหวัดด้วย ดังนั้นในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของทุกส่วนราชการจึงเห็นควรให้เป็นไปตามระบบการบริหารราชการแผ่นดิน โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดให้มีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมจังหวัด เพื่อเป็นกลไกเฉพาะในการขับเคลื่อนงานด้านสิ่งแวดล้อมในระดับพื้นที่อีก เนื่องจากเป็นการซ้ำซ้อนและทำให้การบริหารจัดการ

ความเห็น	คำชี้แจงของ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.)
	ในระดับพื้นที่ไม่มีความคล่องตัว และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
<p>(๔) การจัดทำแผนจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ควรพิจารณาให้สอดคล้องกับระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัด และการให้แผนปฏิบัติการเพื่อจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ที่ให้นำไปรวมไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด น่าจะเป็นในรูปแบบของโครงการ หรือกิจกรรมมากกว่า ไม่น่าจะนำแผนหนึ่งเข้าไปบรรจุในแผนหนึ่ง และควรกำหนดให้มีการจัดทำระดับภาคเพิ่มเติม เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ให้สอดคล้องเชื่อมโยงและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่</p>	<p>(๔.๑) แผนพัฒนาจังหวัด เป็นแนวทางในการพัฒนาจังหวัดแบบองค์รวม ที่ครอบคลุมทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความมั่นคง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างโอกาสและอาชีพ ให้สนองต่อความต้องการของประชาชนในจังหวัด โดยต้องแสดงวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย กลยุทธ์ และแนวทางหรือมาตรการการพัฒนา ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพของพื้นที่ และปัญหาความต้องการของประชาชน โดยการจัดทำเป็นโครงการและแผนงานต่างๆ ที่จังหวัดจำเป็นต้องดำเนินการ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาของจังหวัดในอนาคตคำนึงถึงความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่นในเขตจังหวัด รวมตลอดถึงความพร้อมของภาครัฐ ภาคธุรกิจ เอกชน และยุทธศาสตร์ระดับชาติ ดังนั้นแผนจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด จึงเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาจังหวัด ที่ต้องดำเนินการในมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาจังหวัดในมิติด้านอื่นๆ ซึ่งจังหวัดต้องดำเนินการในช่วงเวลาเดียวกัน</p> <p>(๔.๒) แผนปฏิบัติการราชการประจำปี เป็นการจัดทำรายละเอียดแผนงาน โครงการ ขั้นตอนการดำเนินงาน ระยะเวลาและงบประมาณที่จะต้องใช้ในการดำเนินการตามแผนงาน โครงการ มีการกำหนดเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ และตัวชี้วัดความสำเร็จของภารกิจ และต้องจัดให้มีการติดตามและประเมินผล <u>การปฏิบัติราชการ</u> ตามแผนปฏิบัติการราชการประจำปีดังกล่าว ซึ่งส่วนราชการที่รับผิดชอบการดำเนินงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ในการจัดทำแผนงาน</p>

ความเห็น	คำชี้แจงของ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.)
	<p>โครงการให้สอดคล้องกับมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่กำหนดในแผนพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่ใช่การนำแผนหนึ่ง ไปบรรจุในแผนหนึ่งตามความเห็นที่ประชุม</p> <p>(๔.๓) เนื่องจาก ร่าง พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. มีเจตนารมณ์ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น จึงมีหน้าที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของร่างกฎหมายดังกล่าว อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องร่างไว้ในกฎหมายให้ต้องจัดทำแผนจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับภาคหรือในระดับอื่นอีก</p>
<p>(๕) ควรกำหนดให้นำมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมไปใช้ในเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทุกข้อ แทนการกำหนดเพียงบางมาตรการในปัจจุบัน เพื่อให้การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่นั้นมีประสิทธิภาพ</p>	<p>การดำเนินการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ผ่านมา สผ. ได้นำมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทุกข้อตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปกำหนดไว้ในประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมอยู่แล้ว</p>
<p>(๖) การประกาศกำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากร ธรรมชาติและสุขภาพ เห็นว่ามีขอบเขตที่กว้างกว่าที่กำหนดไว้ เช่น การประกาศกำหนดเขตอุทยานแห่งชาติ เข้าข่ายเป็นการดำเนินการตามที่กำหนดในมาตรา ๕๘ ตามรัฐธรรมนูญหรือไม่</p>	<p>(๖.๑) เห็นว่า มาตรา ๕๘ ของรัฐธรรมนูญกำหนดให้การดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ดำเนินการซึ่งมีความหมายกว้าง เป็นไปได้ตั้งแต่ระดับกิจกรรม โครงการ แผนงาน แต่เมื่อพิจารณาข้อกำหนดที่รัฐต้องปฏิบัติ คือ ให้มีการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) ซึ่ง EHIA เป็นเครื่องมือในการป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมในระดับโครงการ ดังนั้น ในการบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับการจัดทำ EIA/EHIA ในร่างพระราชบัญญัติ จึงกำหนดให้จัดทำในระดับโครงการหรือกิจการ ซึ่งเป็นไปตามหลักการของ EIA จึงมิใช่เป็น</p>

ความเห็น	คำชี้แจงของ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.)
	<p>การลดทอนสิ่งที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญให้แคบลง (๖.๒) กรณีเจตนารมณ์มาตรา ๕๘ ของรัฐธรรมนูญ หมายความว่า ในระดับการจัดทำแผนงานหรือแผนพัฒนานั้น เห็นว่า เครื่องมือที่จะนำมาใช้ คือ การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment : SEA) ซึ่งจะสอดคล้องกับข้อเสนอการปฏิรูปด้านระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยของ สปท. คือ การผลักดันให้มีการนำ SEA มาใช้กับการวางแผนพัฒนาของประเทศอย่างเป็นทางการ ทั้งนี้ ทส. อยู่ระหว่างขับเคลื่อนข้อเสนอการปฏิรูป SEA ดังกล่าวร่วมกับสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) โดยใช้กลไกของคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีมีข้อสั่งการให้ สศช. เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการเรื่องดังกล่าว</p>
(๗) การควบคุมผู้เชี่ยวชาญและเจ้าหน้าที่ผู้ร่วมจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม นอกเหนือจากการควบคุมนิติบุคคล และผู้ชำนาญการในปัจจุบัน	ขอรับประเด็นนี้ไว้พิจารณาในชั้นการออกกฎกระทรวงฯ
(๘) ควรใช้ระบบการดำเนินการที่เป็นอิสระระหว่างผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมกับเจ้าของโครงการ และการขึ้นทะเบียนต้องเปิดช่องให้สอดคล้องกับกฎหมายวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย	<p>(๘.๑) ทส. รับไว้พิจารณา อย่างไรก็ตามแม้ว่าเจ้าของโครงการเป็นผู้ว่าจ้างที่ปรึกษา แต่ที่ปรึกษาดังกล่าวต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) โดยมีการควบคุมการปฏิบัติงาน รวมทั้งจรรยาบรรณของผู้จัดทำรายงานให้เป็นไปตามกฎกระทรวงว่าด้วยการขอรับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงาน นอกจากนี้ รายงานฯ ที่จัดทำขึ้นยังต้องถูกตรวจสอบโดยคณะกรรมการผู้ชำนาญการ/คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอีกชั้นหนึ่งด้วย</p> <p>(๘.๒) ปัจจุบัน สผ. อยู่ระหว่างผลักดันและทำความร่วมมือกับสภาวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการควบคุมจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพด้านการ</p>

ความเห็น	คำชี้แจงของ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.)
<p>(๙) การกำหนดระยะเวลาในการแก้ไขรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ไขปัญหาความล่าช้า</p>	<p>ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๙.๑) เห็นว่า การเร่งรัดแก้ไขรายงานฯ เพื่อให้กระบวนการพิจารณารายงานเกิดความรวดเร็ว ควรเป็นความรับผิดชอบของเจ้าของโครงการที่จะพิทักษ์ผลประโยชน์ของโครงการ จึงไม่จำเป็นต้องใช้อำนาจรัฐในการกำหนดกรอบเวลาไว้ในกฎหมาย</p> <p>(๙.๒) สผ. มีแนวทางเพื่อแก้ปัญหาความล่าช้าในการพิจารณารายงาน โดยจะมีการออกหนังสือเร่งรัดติดตามหน่วยงานที่ไม่เสนอรายงานฉบับแก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งอยู่ระหว่างจัดทำระบบการยื่นรายงานอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งจะแสดงสถานภาพรายงานในแต่ละขั้นตอนไว้ได้อย่างชัดเจน</p>
<p>(๑๐) การดำเนินงานในเรื่องการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้มีการปฏิบัติอย่างจริงจัง และมีกลไก กำกับ ลงโทษหน่วยงานทั้งรัฐและเอกชน ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรการในกรณีต่าง ๆ เช่น กรณีหน่วยงานของรัฐที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรการฯ จะดำเนินการอย่างไร แม้ว่าจะมีการนำเสนอหน่วยงานดังกล่าวต่อที่ประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ก็ยังไม่มี การดำเนินการ หรือกรณีเจ้าของโครงการหรือกิจการที่ไม่ดำเนินการตามมาตรการฯ และหน่วยงานอนุมัติอนุญาต ก็ไม่ได้กำกับดูแล กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จะดำเนินการอย่างไร และสามารถมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดหรือสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เข้ามาช่วยดำเนินการติดตามตรวจสอบได้หรือไม่</p>	<p>ทส. ขอรับไว้พิจารณา โดยเพิ่มเติมกลไกการติดตามการปฏิบัติตามมาตรการที่เสนอในรายงาน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ ในร่างพระราชบัญญัติมาตรา ๕๔ วรรคท้าย ดังนี้ “...หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามการปฏิบัติตามมาตรการในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในระดับพื้นที่ตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด ซึ่งอย่างน้อยจะต้องประกอบด้วยผู้แทนจากภาคประชาชนในพื้นที่ และเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายสำหรับโครงการหรือกิจการนั้น หรือผู้แทนร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย”</p>

ความเห็น	คำชี้แจงของ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.)
<p>(๑๑) ควรกำหนดมาตรการลงโทษ กรณีไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม</p>	<p>(๑๑.๑) ความเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อเสนอการปฏิรูปของ สปท.</p> <p>(๑๑.๒) ทส. รับไว้พิจารณา โดยเพิ่มเติมไว้ในหมวดบทกำหนดโทษ ดังนี้</p> <p>“มาตรา ๑๐๐ ในกรณีเจ้าของโครงการหรือกิจการหลีกเลี่ยงหรือมิได้ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นเงื่อนไขในการส่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๕๘ จะต้องเสียค่าปรับในอัตราสี่เท่าของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการดำเนินการตามมาตรการนั้น</p> <p>กรณีเจ้าของโครงการหรือกิจการใดไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัย หรือเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของรัฐเสียหายด้วยประการใด เจ้าของโครงการหรือกิจการมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมหรือค่าเสียหายเพื่อการนั้น ไม่ว่าจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของเจ้าของโครงการหรือกิจการหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการไม่ปฏิบัติตามมาตรการเช่นนั้นเกิดจาก</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) เหตุสุดวิสัย (๒) การสงคราม (๓) การกระทำตามคำสั่งของรัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ (๔) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของผู้ซึ่งได้รับอันตรายหรือความเสียหาย”
<p>(๑๒) ให้มีคณะกรรมการกำกับการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมระดับพื้นที่ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการดำเนินโครงการที่เกิดผลกระทบในพื้นที่นั้น ๆ ก่อนนำเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและ</p>	<p>(๑๒.๑) ข้อเสนอดังกล่าวเป็นกลไกในขั้นตอนการปฏิบัติ ซึ่งอาจเหมาะสมกับโครงการขนาดใหญ่ของภาครัฐ แต่มีข้อจำกัดในการนำไปใช้กับโครงการของภาคเอกชนหรือโครงการขนาดเล็ก</p>

ความเห็น	คำชี้แจงของ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.)
สิ่งแวดล้อม และให้มีภาคประชาชนในพื้นที่เข้าร่วมด้วย เพื่อให้เกิดการยอมรับที่จะให้มีโครงการในพื้นที่ดังกล่าวและป้องกันปัญหาการร้องเรียน	<p>(๑๒.๒) ที่ผ่านมามีการนำข้อเสนอดังกล่าวมาปฏิบัติบ้างแล้วสำหรับโครงการในบางพื้นที่ ซึ่งพบว่าบางพื้นที่ที่มีการตั้งคณะกรรมการกำกับในระดับพื้นที่แล้วสามารถดำเนินการได้คล่องเป็นอยู่ดี แต่บางพื้นที่ยังคงเกิดปัญหาที่คณะกรรมการกำกับในระดับพื้นที่ไม่สามารถดำเนินการจนสำเร็จได้</p> <p>(๑๒.๓) การดำเนินการโครงการของส่วนราชการ เช่น กรมทางหลวง สำนักนโยบายและแผนการจราจรและขนส่ง เป็นต้น ในปัจจุบันได้มีการตั้งคณะกรรมการกำกับตั้งแต่ในขั้นตอนการศึกษาความเหมาะสมทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมทั้งการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้วย โดยจะมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งจากส่วนกลางและหน่วยงานในระดับพื้นที่ เข้ามาร่วมเป็นกรรมการ</p>
(๑๓) การพัฒนาฐานข้อมูล EIA/ผลการปฏิบัติตามมาตรการ และการเผยแพร่ต่อสาธารณะ	เห็นว่า เรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริหารจัดการ และมีพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องกำหนดในพระราชบัญญัตินี้
(๑๔) เสนอให้ตัดข้อความในวรรคท้ายของมาตรา ๕๓ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๙/๒๕๕๙ ออก	การแก้ไขเพิ่มเติมความ เป็นวรรคสี่ เพื่อให้การดำเนินโครงการหรือกิจการของรัฐในการจัดให้มีสาธารณูปโภค อันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะสามารถดำเนินการได้โดยรวดเร็ว อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิรูปประเทศ ในด้านเศรษฐกิจและสังคม ให้เป็นไปตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๙/๒๕๕๙ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ทั้งนี้ ขอรับข้อคิดเห็นดังกล่าว และหารือร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในชั้นตรวจพิจารณา ร่างกฎหมายอีกครั้ง

ความเห็น	คำชี้แจงของ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.)
(๑๕) กำหนดให้มีมาตรการเยียวยาผลกระทบ โดยนำหลักการวางเงินประกัน มาใช้	ทส. ขอรับไว้พิจารณา ทั้งนี้ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม มีหลักการในการคาดการณ์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับโครงการ และจัดทำมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งโครงการที่ได้รับความเห็นชอบได้จัดทำมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามหลักวิชาการ
(๑๖) ควรเพิ่มความสำคัญกับผลกระทบทางสังคม (SIA : Social Impact Assessment) ในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	(๑๖.๑) กระบวนการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ผ่านมา ได้ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางสังคม และการมีส่วนร่วมของประชาชนมาโดยตลอด โดยเรื่องดังกล่าวถูกกำหนดไว้ชัดเจนใน ประกาศกระทรวงว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและแนวทางในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (กฎหมายลำดับรอง) (๑๖.๒) ร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๕๐ ได้เพิ่มเติมหลักการในเรื่องกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน และผู้มีส่วนได้เสียไว้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับ มาตรา ๕๘ ของรัฐธรรมนูญฯ แล้ว
(๑๗) ควรกำหนดให้มีการเชื่อมโยง SEA (Strategic Environmental Assessment) และ EIA (Environmental Impact Assessment) ในร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	ทส. ได้เพิ่มเติมเนื้อหาเพื่อเชื่อมโยงเรื่องการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์และการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมไว้ในร่างพระราชบัญญัติ มาตรา ๕๐ วรยศี่ ดังนี้ “...ในกรณีที่มีการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์สำหรับพื้นที่ใด หรือการพัฒนา raysahaใดตามระเบียบหรือกฎหมายอื่นใดไว้แล้ว การจัดทำรายงานตามวรรคสาม ต้องนำผลการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ดังกล่าวมาประกอบการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้วย...”